

Chân Trời Mới

Văn Phẩm Nguồn Sống – Cơ Quan Truyền Thông Tin Lành

Thế Giới Ngày Nay

Xe “Gừng”

Năm 2002 sẽ có gì lạ? Đầu tiên là chiếc xe mang tên Segway. Chiếc xe này chưa đưa ra thị trường nhưng đã có biệt hiệu là “Ginger” (Gừng). Đây là chiếc xe mà người lái đứng chứ không ngồi và chỉ có hai bánh. Xe chạy bằng bình điện và do computer điều khiển. Mỗi lần chạy được 17 miles rồi mới phải nạp điện lại. Xe nặng 40 kg, rất thăng bằng, và người lái chỉ cần nghiêng người về phía muốn đi là xe sẽ xoay về hướng đó, kể cả đi giật lùi. Người ta ước tính sẽ có nhiều khách bộ hành trên toàn thế giới ưa loại xe Segway, nhưng không biết bao nhiêu người chịu bỏ ra 3000 đô-la để mua một chiếc xe chạy trên vỉa hè như thế, đó là chưa nói đến việc xe công kênh, nặng và không biết phải để vào đâu khi muốn ngừng lại một nơi nào. Dù sao cũng là chiếc xe của năm 2002 của thế giới.

Enron

Enron là một công ty năng lượng khổng lồ của Mỹ vừa bị phá sản vào cuối năm 2001. Mỗi cổ phần của công ty này đang từ 85 đô-la, chỉ trong mấy tháng còn có 26 xu. Công ty mắc nợ 690 triệu đô-la và phải trả vào đầu tháng 11, 2001. Vốn liếng xây dựng từ năm 1997 lên đến 580 triệu đã tan ra mây khói vì thua lỗ.

Nếu bạn chưa biết đến tiếng Enron thì CTM xin giới thiệu vắn tắt: Đây là cơ quan năng lượng điều khiển một hệ thống ống dẫn hơi đốt dài 25 nghìn miles, buôn bán kim loại, giấy, than, hóa chất, và sóng sợi thủy tinh. Enron đã thành công nhanh chóng và trở thành công ty lớn thứ bảy ở Mỹ trong việc buôn bán trong năm 2001.

Mặc dù khai phá sản, nhưng công ty vẫn phải tìm cách trả nợ đó là chưa nói đến số phận của 20 nghìn công nhân làm việc cho công ty trên toàn thế giới.

Tốt nhất và xấu nhất

Theo tạp chí Money (Tiền) thì trong nước Mỹ có 328 thành phố. Các thành phố này được xếp hạng theo tiêu chuẩn:

Mức tội ác thấp, nhà ở tương đối rẻ, cơ hội học hành tốt, giá sinh hoạt rẻ/ có nhiều việc làm. Mười thành phố đứng đầu trong danh sách là:

1. Steubenville, O.
2. Scranton, Pa.
3. Grand Junction, Colo.
4. Springfield, Mo.
5. Wheeling, W. VA.
6. Johnstown, Pa.
7. St. Joseph, Mo.
8. Joplin, Mo.
9. Bismarck, N.D.
10. Florence, Ala.

Trong khi đó thì bốn thành phố bị xếp hạng xấu nhất và cuối bảng là:

325. Memphis, Tenn.
 326. Albuquerque, N.M
 327. San Francisco, Ca.
 328. Miami, Fla.
- Bạn muốn ở thành phố nào?

Abdul Hamid

Cho đến nay thì mọi người đều biết đến tên chú lính Taliban gốc Mỹ này. Chú ta tên là *John Phillip Walker Lindh*, 20 tuổi. John không biết qua móc nối nào, rất mê Hồi Giáo Islam từ lúc 16 tuổi, và được cha mẹ chiều ý cho tiền sang nước Yemen để học tiếng Ả-rập. Sau đó John tự ý sang Pakistan học trường dạy Kinh Koran Hồi Giáo. Trong trận chiến tại Afghanistan vừa qua John bị bắt tù binh và chiến đấu trong hàng ngũ Taliban và bị đưa về Mỹ để ra tòa về tội phản quốc. Người cha của John, Frank Lindh trong một cuộc phỏng vấn truyền hình đã nói: *“Nó theo một tôn giáo mà tôi tôn trọng và thấy dường như rất lành mạnh và tốt cho nó.” !!!*

99 tuổi

Thượng Nghị Sĩ Strom Thurmond (R-S.C) dự tính sẽ nghỉ hưu khỏi Thượng Viện Hoa-kỳ trong năm nay 2002 khi ông đúng 100 tuổi. Một câu nói vào năm ông 99 tuổi mà mọi người còn nhớ là: *“Đôi khi tôi phải bầu vào mình tôi và ngồi dậy khỏi giường cười ngặt vì mình vẫn còn đây!”*

Bảo Vệ Sức Khỏe Bằng Điều Độ

Theo một tờ báo thì sau đây là sáu cách bảo vệ sức khỏe tốt nhất:

1. Làm việc và nghỉ đúng giờ giấc. Nếu làm việc cho đến lúc mệt lử rồi mới nghỉ thì cơ thể đã quá suy nhược. Tiếp tục làm việc như vậy, hệ thống miễn nhiễm sẽ yếu đi và dễ làm môi cho tật bệnh.
2. Ngủ đúng giờ và ít nhất là 7 tiếng. Như thế giúp bảo vệ não, nâng cao chất lượng giấc ngủ, phòng ngừa chứng mất ngủ, đồng hồ sinh học điều hòa. Nếu chờ cho đến khi buồn ngủ không mở mắt ra được nữa mới đi ngủ là có hại, vì lúc ấy óc đã quá mệt mỏi.
3. Ăn uống đúng giờ giấc, dinh dưỡng cân bằng. Nhiều người chờ cho đến lúc thật đói mới ăn, hay muốn ăn mới ăn. Có khi bỏ cả ăn sáng, do không thấy đói. Thức ăn chỉ lưu trong dạ dày 4-5 tiếng, khi ta cảm thấy đói là dạ dày đã rỗng và đang bị chính dịch vị xâm thực. Nếu kéo dài như thế sẽ bị loét dạ dày và rối loạn tiêu hóa.
4. Uống nước thường xuyên. Uống như vậy ruột được sạch, có lợi cho tiêu hóa, tăng cảm giác thèm ăn. Đừng để thấy thật khát mới uống nước, vì lúc ấy cơ thể đã thiếu nước và có hại. Một người lớn mỗi ngày phải uống một lít nước mới đủ dinh dưỡng. Nên uống một ly nước lúc sáng sớm và một ly trước bữa ăn một giờ.
5. Đai tiện đúng giờ không trì hoãn lâu. Phân và nước tiểu nếu bị lưu lại quá lâu trong thân thể sẽ gây chứng táo bón và làm cho bàng quang quá tải. Đồng thời những chất độc trong đó dễ bị cơ thể tái hấp thụ.
6. Đề phòng béo mập bằng cách khống chế ăn uống, điều chỉnh hoạt động, dinh dưỡng, tăng cường thể dục thể thao. Đừng để cho đến khi béo phì mới tìm đủ biện pháp giảm béo, kể cả nhịn ăn. Phương pháp phổ thông là tránh các chất béo, gia tăng rau quả, giảm bớt thịt và không bao giờ ăn uống quá độ.

Bài Ca Hy

Mặt trời lên cao, nhưng tia nắng yếu ớt không nung ấm được những cơn gió lạnh như cắt. Những cành mận, cành đào trần trụi cố gắng ôm giữ những hạt mưa đêm còn đọng trên cành. Chì gió lướt qua chúng run run thả những hạt mưa cho tan vào lòng đất lạnh. Phương khẽ thở dài khi liên tưởng đến cuộc đời mình, nhưng đôi mắt Phương mở lớn, sáng rõ khi nhìn thấy trên cành mận, cành đào nơi những giọt mưa vừa lia khỏi, những mầm nụ rất bé nhỏ như nhũ đọt chờ tia nắng ấm đầu xuân...

Những tiếng động từ phòng Nghĩa, Châu cùng với tiếng bi bô đòi sữa của bé Kim, kéo Phương trở về thực tại: Những ngày nghỉ lễ đã qua nhanh, giờ đây các con của Phương trở về với cuộc sống riêng của chúng.

Phương ôm siết bé Tín vào lòng, không muốn rời, chú bé cảm thấy ngộp ngạt nên cố vuột ra khỏi vòng tay bà nội, chạy vội ra xe, trước khi mở cửa xe, chú bé quay lại, mỉm cười đắc ý, đưa tay vẫy vẫy:

- Bye bye.

Nhìn thấy ba đứng bên cạnh bà nội, như kịp nhớ ra điều ba dạy, chú bé vội chữa:

- Thưa bà nội con về.

Nghĩa nhìn bé Tín lắc đầu, vừa thông cảm cho bé Tín, cũng vừa cảm thấy thương mẹ, Nghĩa ôm bờ vai gầy của mẹ:

- Thằng bé này lém quá, nó ở gần bà nội chắc làm khổ bà hơn thôi. Mới hôm qua quậy, bày bữa, xả rác đầy nhà bà, vôi vĩnh, hôn hít, hứa hẹn đủ thứ, vậy mà bây giờ nguây nguẩy như vậy đó.

Con nít mà con, hơi đâu mà trách nó.

Châu và Bob dắt bé Kim đến bên Phương, Châu bảo con:

Kim hôn bà ngoại rồi lên xe mẹ mới cho bình sữa.

Cô bé ngoan ngoan vâng lời mẹ.

Phương ngược nhìn Nghĩa, Châu đôi mắt long lanh niềm thương yêu, nỗi hãnh diện lẫn một nỗi tiếc. Phương định nói với Nghĩa Châu vài điều mà Phương nghĩ những ngày qua mình chưa trao hết nỗi niềm, nhưng thấy Vân Anh dắt các cháu trở vào chào bà nội nên Phương cố chồm người ra khỏi chiếc xe lăn, giang tay đón các cháu:

- Tín và Nga đến đây, nội hôn một cái trước khi về lại nhà con chứ. Tín còn hứa sẽ viết thư và vẽ hình gửi nội, nhớ nhé, gửi xuống đây nội sẽ treo đây một

Vọng Ái Tâm

bên tường, còn hai bên kia dành cho Nga và Kim nhé.

- Bé Tín gật đầu lịa lịa như trông mong mọi thủ tục chào hỏi sớm kết thúc để lên đường. Phút chia tay nhiều bịn rịn, nhưng rồi mọi người cũng rời nhau, hẹn lần gặp gỡ vào mùa hè. Nghĩa hối mẹ vào nhà, các con lên xe vì cơn gió sắt se lạnh, nhưng Phương chờ cho chiếc xe van của vợ chồng Nghĩa Vân Anh, Bob Châu khuất bóng, Phương mới quay vào nhà.

Sự im vắng của căn nhà làm tăng thêm sự cô đơn, trống vắng trong lòng, Phương lẩn chiếc xe đến bên cửa sổ phòng ăn nhìn ra vườn, Phương tự hỏi - khu vườn mùa đông u buồn như cuộc đời của Phương bây giờ? Nhưng khi nhìn đến những cây mận, cây đào, Phương lại thầm nghĩ: mình không nên cho những ý tưởng bi quan chiếm ngự tâm trí mình. Nhìn vào bếp, Phương cố cảm tưởng như tiếng líu lo trò chuyện của Châu, của Vân Anh còn đâu đây. Nơi góc phòng khách vẫn còn tiếng bàn cãi của Nghĩa và Bob về những trận bóng rổ. Nơi góc kia vẫn còn tiếng khóc la, tranh giành đồ chơi của ba đứa cháu nội ngoại. Tất cả đã đi vào quá khứ nhưng vẫn sống trong tấm lòng của Phương. Nhìn lên bức hình của Trí, Phương muốn nói điều gì nhưng Phương biết Trí đã đi vào quá khứ xa hơn, đôi tay này không với tới và lời nói cũng không còn truyền đạt cho nhau được điều gì. Bỗng dưng Phương thềm được nói, được viết cho một người nào đó ngay giây phút này. Phương lẩn chiếc xe đến bên cạnh bàn viết và lấy giấy ra và trải lòng mình cho với đi những giây phút sấu lắng cô đơn này.

Nghĩa Vân Anh, Bob Châu yêu dấu,

Giờ này các con vẫn còn miệt mài trên chiếc xe cũ kỹ ấy để trở về mái ấm riêng của con. Các cháu của mẹ chắc đang có những giấc ngủ yên lành trên đoạn đường dài. Mẹ ngồi đây, nhớ lại những ngày qua có con cháu kề cạnh vui vẻ làm sao, và giờ này cũng im vắng lạ lùng. Các con đừng lo, dạo sau này mẹ quen dần với sự vắng lặng này, có lúc mẹ nghĩ quen thuộc đến độ mẹ yêu nó. Dù vậy thì đó cũng không phải là lý do chính mẹ từ chối ở gần các con. Căn nhà này có quá nhiều kỷ niệm vui buồn mà mẹ không muốn xa rời.

Sáng nay khi các con đi rồi, mẹ nghĩ gia đình mình cũng là hình ảnh của cuộc đời: Quá khứ, hiện tại và tương lai. Quá

khứ đứng lại đây như một nhân chứng, bài học, kinh nghiệm cho hiện tại và tương lai tiến bước. Trong cuộc đời mình dù quá khứ tang thương, đau buồn, hay một quá khứ uy nghi, rạn vỡ chúng ta vẫn không thể chối từ, trốn chạy mà cũng không thể ôm nó cho hòa vào hiện tại được. Nó có chỗ của nó, không thể thiếu mà cũng không dư thừa. Cái quá khứ gần nhất của gia đình mình là mẹ. Một quá khứ có vui, có buồn lẫn thương đau và qua đó để các con học và sống phải không con?

Kể về mình là điều không nên, nhưng cái hiện tại là con, mà con được tắm mát trong quá khứ là mẹ, nên mẹ cần kể lại cho con một vài điều dù xấu hay tốt để khi quá khứ trở lại con vẫn còn lại một cái gì đó làm hành trang cho con những bước hiện tại của con và của các cháu tiến đến tương lai. Cũng như nhiều người, mẹ lớn lên trong nỗi khát khao tìm được một đời sống cao đẹp có giá trị nào đó. Để được điều đó, mẹ nghĩ cái tối thiểu con người cần là tình yêu, hạnh phúc, và khôn ngoan. Nếu có được sự giàu có, danh lợi, địa vị thì cuộc đời mình giá trị hơn, hạnh phúc mình dư tràn hơn.

Rồi mẹ đi vào tình yêu. Mẹ biết tình yêu là nhu cầu của đời sống, nhưng mẹ lại không hiểu tình yêu là sự ban cho chứ không phải chinh phục và chiếm đoạt. Trong tình yêu mỗi chúng ta là một kẻ ăn xin, là một người trông chờ sự ban cho của người khác, nhưng đa số chúng ta không muốn vậy, chúng ta vẫn muốn làm anh hùng trong tình yêu, muốn là kẻ chinh phục, người ban cho, mà ít khi muốn mình là người nhận. Khi mẹ nhận ra nguyên nhân tạo nên con người vừa độc tài, vừa nhu nhược của ba con, thì ba con không còn nữa. Trong cái vẻ có vẻ mềm mại dịu dàng của mẹ có sự ích kỷ, đòi hỏi cao độ mà ba con không nhận ra được. Dần dần trong sự ích kỷ, đòi hỏi đó mẹ biến ba con, một con người vững mạnh trở nên độc tài, sự thương yêu chiều chuộng ba dành cho mẹ trở thành sự nhu nhược của ba. Mẹ tin là có lúc ba nhận ra điều đó nhưng sự nhu nhược khiến ba biếng nhác để mẹ tha hồ tung hoành. Trên một mặt khác ba độc tài, nên mẹ con mình trở thành nô lệ cho tình yêu và kết quả là các con đã bỏ nhà ra đi rất sớm dù cả căn nhà đẹp đẽ sang trọng này ba mẹ tạo ra cho các con. Cho đến gần cuối cuộc hôn nhân của ba mẹ, ba mẹ mới nhận ra được một điều: Thiên Chúa là tình yêu. Mình muốn hiểu, sống trong tình

yêu người sáng, phong phú, độ lượng mình không thể ra khỏi tình yêu Thiên Chúa được. Là tình yêu, Thiên Chúa trao tặng chính Ngài cho con người. Là tình yêu Thiên Chúa cũng nhận tất cả quà tặng của con người trên thập giá. Khi sống trong tình yêu ấy con sẽ thấy, sẽ nhận được cái mệnh mạng vô cùng và cũng trong tình yêu ấy con sẽ nhận sự ấm áp, gần gũi trong nhau và cho nhau. Bây giờ, các con không sống cạnh kề bên mẹ, nhưng tình yêu của mình cho nhau chảy xuyên qua cả thời gian và không gian, không ngăn cách được mình, phải không con?

Như các con biết mẹ rất ham học. Ham học là điều tốt cần khích lệ. Nhưng mục đích và phương cách học hỏi là điều cần xét lại. Với mẹ, bằng mọi giá mình phải học lên để lấy mảnh bằng này, chứng chỉ nọ, để người khác không thể coi thường mình vì mình vẫn có bằng cấp như ai. Bằng cấp cũng giúp mình có những bước tiến, chỗ đứng trong xã hội nữa. Vì nghĩ vậy nên bằng mọi giá mẹ cố gắng ít nhất cũng đạt được mảnh bằng cao học. Dù qua đến đất nước này, mẹ không biết một tiếng Anh nào, nhưng với trí thông minh và ý chí sẵn có, mẹ đã xong cái cử nhân và con ạ, “mutu sự tại nhân, thành sự tại thiên”. Con bệnh kinh hồn năm ấy bác sĩ khuyên mẹ không nên tiếp tục học nữa, mẹ không nghe nên cuối cùng mẹ lãnh hậu quả tàn phế ngày nay mà mảnh bằng cao học cũng vượt khỏi tầm tay mẹ hai tháng trước khi hoàn tất. Và qua đó, mẹ mới học biết rằng sự kính sợ Thiên Chúa khởi đầu cho mọi tri thức.

Không học được, mẹ đẩy các con học, những năm học trung học các con học rất giỏi, mẹ xem đó là niềm hạnh phúc của mẹ. Nhưng khi rời nhà ba mẹ, các con tự chọn cho mình lối sống riêng, một lối sống mà những gì mẹ theo đuổi các con không quan tâm đến. Mẹ buồn vô cùng... Nhưng bây giờ mẹ hiểu các con quan niệm giá trị đời sống khác với mẹ ngày xưa.

Trên mặt khác ba mẹ cũng có những thành công phải không con? Căn nhà này được xây dựng theo ước mơ của mẹ. Từ miếng gạch lót sàn, đến màn cửa, cách bày biện, hình ảnh trang trí nhất nhất mẹ đều chọn lựa, quyết định. Cơ sở ba mẹ hùn vốn làm ăn cũng vẫn hoạt động bình thường dù thời gian này nhiều người bị thua lỗ.

Nhưng giữa căn nhà rộng lớn thế này mẹ chỉ còn lại một mình, tiền của cất trong ngân hàng đó, nhưng mẹ không ăn uống được bình thường, thì những thành đạt ấy có giúp gì hay đem lại hạnh phúc nào cho cuộc đời mẹ nữa đâu!

Năm vừa qua tai nạn ập đến gia đình mình kinh khiếp quá. Sự ra đi của ba để lại trong mỗi chúng ta sự hụt hẫng không nhỏ, nhất là với mẹ. Nhưng trong sự nhân từ của Thiên Chúa, những ngày tháng cuối cùng của cuộc đời ba, ba mẹ đã nhận được, đã đặt để cuộc đời mình trong cội nguồn của tình yêu để tại đó ba mẹ thật sự yêu nhau, thật sự luân vũ nhịp nhàng trong hòa âm trầm bổng của hôn nhân và ba mẹ cũng sống trong nguồn hạnh phúc sung mãn để có thể nói như vua Đa-vít ngày nào: Con thừa với Chúa Hằng Hữu, Ngài là Chúa của con. Ngoài Ngài con không có phước nào khác.

Sáng nay, trước khi các con rời nhà mẹ, mẹ ngồi bên cửa sổ nhìn ra vườn sau, nhìn cây mận, cây đào trần trụi, cành nhánh ngơ ngác nhìn trời, cảnh vật của những ngày mưa lạnh trông u buồn sao đâu. Nhưng khi mặt trời lên, chiếu trên những giọt mưa đêm qua còn đọng lại, long lánh như kim cương tuyệt đẹp, một cơn gió thổi qua, những giọt nước buông mình tan vào đất lạnh. Nhìn cảnh đó mẹ buồn buồn, vì nghĩ cuộc đời mình giống vậy, chỉ một cơn gió thoảng qua trong phút chốc tất cả vẻ đẹp rực rỡ tan đi. Nhưng khi nhìn lại trên những cành nhánh khẳng khiu đó, mẹ thấy những mầm nụ nhỏ xíu ẩn dưới lớp da cây xì xỉ kia, mẹ vui vui khi nghĩ đến các con, các cháu. Trong đau thương, cuộc đời ba mẹ như cành nhánh xác xơ, khô cằn kia, như vẫn còn các con, như mầm nụ sẽ nứt lên một ngày gần đây, lá sẽ mọc cây cành, hoa trái sẽ trĩu cành, trĩu nhánh phải không con?

Như điều mẹ nói với các con trong buổi ăn tối đầu năm này, mình không thể sống mà không hy vọng. Biết bao người trong tù đầy, trong nghịch cảnh họ vượt lên mà sống vì họ đặt niềm hy vọng vào một đối tượng nào đó, nhưng có những người cuộc sống có vẻ thanh thản, lặng yên, họ không sống nổi, phải tìm đến cái chết vì họ tuyệt vọng. Nhưng cuộc sống vốn đổi thay, bất an, bấp bênh này ta đặt hy vọng nơi nào? Không có nơi nào cho con đặt hy vọng ngoài Chúa Trời được, vì Chúa là Đấng tạo dựng, tể trị cả hoàn vũ này, là Đấng nắm cả dòng lịch sử loài người, và cả cuộc đời các con, các cháu. Khi mình có niềm hy vọng vững bền thì cuộc đời mình là bài ca.

Các con yêu dấu, ngày trước các con biết tính mẹ hay than phiền, cần nhân lắm, nhưng bây giờ, mỗi ngày mẹ xin Chúa giúp mẹ bắt đầu một ngày bằng một bài ca, bài ca hy vọng, tin cậy nơi lòng nhân từ của Chúa. Mẹ cũng cầu xin Chúa cho các con

bắt đầu một ngày mới như vậy để các con của con lớn lên trong niềm hy vọng vững bền.

Thương các con và các cháu vô cùng,
Me

Lời Cầu Nguyên Đầu Năm
Lạy Chúa là Cha chúng con,

Xin Chúa cho những ngày tháng trong năm mới này chúng con có thể cảm được tình thương của Chúa, tình thương vây quanh chúng con, là tình thương không để chúng con xa cách Cha, nhưng sẽ tiếp tục đưa chúng con trở về, về bên cạnh Cha, về với ý Cha, về với hướng đi của Cha.

Lạy Chúa, trên hướng đi ấy chúng con sẽ tiến bước. Vì dù chúng con như những con chiên đã đi lạc, chúng con cũng đã chán, chán lìa xa đường Chúa và thường vấp vấp trên những lối đi riêng của chúng con.

Chúng con mong được như những con chiên ngoan, sẽ trở về an toàn nơi chuồng ấm áp.

Chúng con mong trở về với Cha, xưng nhận rằng chúng con không có gì để khoe khoang về những lầm lỗi đã phạm, cũng không tự hào về những thành tích của năm qua. Chúng con không chú trọng vào những đắc thắng và thành công, nhưng chân thành nhìn nhận những thất bại. Chúng con không dám kiêu hãnh khi nhìn vào một năm mới trước mắt. Trước thềm năm mới, chúng con xin Chúa tha thứ cho những điều đại dột ngang bướng, cái u tối mù lòa của tâm hồn, những lựa chọn sai lầm từng làm cho Chúa buồn lòng và khiến cho chúng con mất hạnh phúc.

Lạy Cha, Ngài có sẵn lòng tha thứ cho chúng con không?

Chúng con khiêm cung mở tâm hồn biết ơn Chúa để đón nhận phép lạ nhân từ thương xót của Ngài. Chúng con cảm tạ Chúa về ngọn gió Thánh Linh mạnh và mát mẽ thổi đến, đem cho chúng con sự tươi mới, tinh sạch và an bình tuyệt diệu.

A-men

Suy Tư Đầu Năm

Ngày đầu năm 2002, Chân Trời Mới xin trân trọng gửi đến quý thánh giả lời chào đầu năm và cầu chúc quý vị được an khang thịnh vượng trong niềm tin đặt vững nơi Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Trong suy tư đầu năm, chúng tôi xin mời thánh giả cùng chúng tôi đọc những lời dạy quý giá trong Kinh Thánh đó là Thi Thiên 103

*Linh hồn ta, hãy ca tụng Chúa
Hết lòng hết sức tôn vinh thánh danh Ngài!*

*Linh hồn ta, hãy ca tụng Chúa,
Chớ quên các ân huệ Ngài ban.
Ngài đã tha thứ tội,
Chữa lành mọi tật bệnh cho người.
Cứu vớt người khỏi chốn hư vong
Đội mào triều nhân từ thương xót trên người.*

*Cho người được thỏa lòng với thức ăn ngon
Và trở lại như chim phụng hoàng.*

*Chúa Hằng Hữu đem chính trực và công lý đến cho kẻ bị áp bức,
Cho Môi-se biết các lệ luật,
Và dân Chúa biết kỳ công của Ngài.*

Chúa Hằng Hữu thương xót, nhân ái,

*Chậm giận và đầy tình thương.
Chúa không cáo tội luôn luôn,
Cũng chẳng căm giận đời đời.*

Chúa không phạt chúng ta theo tội ác,

Cũng chẳng gia hình tương xứng với vi phạm.

Vì nhân từ Chúa rộng lớn đối với kẻ kính thờ Chúa

Khác nào trời với đất.

*Vi phạm chúng ta Chúa quăng xa
Như đồng với tây.*

Chúa Hằng Hữu thương xót người kính thờ Ngài

Như cha thương con.

Ngài vốn biết bản chất của chúng ta,

Ngài nhớ rõ chúng ta từ cát bụi mà ra.

*Đời người như cỏ dại,
Phát triển như hoa đồng nội.
Nhưng chỉ một cơn gió
Chỗ nó mọc cũng không nhận ra nó nữa.*

*Thế mà Chúa Hằng Hữu vẫn nhân từ thương xót mãi mãi,
Cho những ai thờ kính Ngài
Công chính Ngài vẫn thực hiện cho con cháu họ.*

*Là những ai giữ vững lời cam kết với Chúa,
Và tuân hành lời dạy của Ngài.*

*Chúa Hằng Hữu thiết lập ngôi Ngài trên trời,
Vương quốc Ngài toả khắp muôn vật.*

*Thiên sứ hãy ca tụng Chúa,
Những đấng sĩ thi hành mạng lệnh Ngài,*

*Hãy vang theo tiếng Ngài.
Hỡi cả thiên binh và những ai phục dịch Chúa,*

*hãy chúc tụng Ngài.
Hỡi các công trình trong vương quốc Chúa hãy chúc tụng Ngài.*

*Hỡi linh hồn ta hãy chúc tụng
Chúa Hằng Hữu*

Trong những ngày đầu năm, nhiều người thường đi đến các nơi thờ tự để cầu xin những ân huệ do thần linh hay các bậc hiền thánh ban phát. Người tin Chúa thì khác, Lời Chúa dạy con dân Ngài phải dành nhiều thời gian chúc tụng và tôn vinh Chúa. Thi Thiên 103 là một bài thơ chúc tụng Chúa mẫu mực, chúng tôi xin gửi đến quý độc giả như món quà đầu năm, và tin rằng khi phân tích bài thơ này, quý vị sẽ tự nhận thấy chính mình cũng có nhiều lý do chúc tụng ca ngợi Chúa.

Thỉnh thoảng khi nhận được những phúc hạnh trong đời, người ta thường dâng lời cảm tạ Chúa. Nhưng tác giả

của Thi Thiên 103 nêu lên những điểm căn bản mà mỗi người đều có thể chúc tụng ca ngợi Chúa. Đây không phải là những cáo ngữ dâng lên cho một vị thần linh và cũng không mong đợi vị ấy có quan tâm hay không. Cũng không phải lời khuyên nhủ người khác ca ngợi cảm tạ Chúa, mà chính là lời tự nhủ:

*Linh hồn ta, hãy ca tụng Chúa
Hết lòng hết sức tôn vinh thánh danh Ngài!*

Tác giả muốn dốc hết tâm hồn sức lực tôn vinh Chúa là vì chỉ sợ những gì xảy ra trong đời làm mình quên ân huệ từ Chúa ban cho:

*Linh hồn ta, hãy ca tụng Chúa,
Chớ quên các ân huệ Ngài ban.*

Bảo người khác ca tụng Chúa đôi khi dễ hơn tự nhủ, vì ta vẫn thường cho mình là thiện lành không thiếu bổn phận. Tuy nhiên khi dành giây phút tĩnh nguyện, xét mình, ta mới nhận ra rằng ta quá hời hợt đối với Chúa. Tác giả tự nhủ:

*Ngài đã tha thứ tội,
Chữa lành mọi tật bệnh cho người.
Cứu vớt người khỏi chốn hư vong
Đội mào triều nhân từ thương xót trên người.*

Cho người được thỏa lòng với thức ăn ngon

Và trở lại như chim phụng hoàng.

Có sáu điều tác giả nêu lên để nhắc mình dâng lời cảm tạ Chúa:

1. *Được Chúa tha thứ tội ác.*

Nhiều người thường cảm tạ Chúa khi cầu được ước thấy hay gặp những cơ may trong đời.

Tuy nhiên mỗi người đều đáng cảm tạ Chúa vì được Chúa tha thứ tội ác cho. Có người lại còn biện minh là mình chẳng có tội gì để phải được tha thứ. Tuy nhiên từ trong tư duy cho đến hành vi cử chỉ, mỗi chúng ta đều xúc phạm đến Chúa rất

nhiều. Nếu Chúa không nhân từ thương xót, chúng ta đã bị diệt vong. Chúa tha thứ tội ác cho ta và ban cho cuộc đời mới, nếu ta bằng lòng nhận tội và quy phục Ngài. Được tha tội là điều quý vô cùng, nhất là khi kẻ phạm tội không có gì để chuộc lỗi lầm của mình.

2. Lý do thứ hai ta phải dâng lời cảm tạ là được chữa lành tật bệnh. Bệnh nhẹ hay bệnh nặng khi được lành đều là do quyền năng của Chúa. Bác sĩ có thể giải phẫu, cho thuốc, nhưng lành bệnh vẫn là do Chúa toàn năng tạo dựng ra thân xác và linh hồn chúng ta.
3. Cứu vớt khỏi chốn hư vong, có thể là được qua cơn bệnh hiểm nghèo gần chết, hay đã gần cái chết mà Chúa che chở cứu vớt.
4. Đợi cho mả triệu nhân từ và thương xót. Từ địa vị tội nhân đáng trầm luân trong hỏa ngục được trở thành đứa con trong nhà Vua. Khác nào tội nhân được đội vương miện vàng vinh quang. Nhưng vương miện đây là nhân từ và thương xót của Chúa. Có ai nghĩ rằng hưởng được tình thương và đức nhân từ của Chúa là một vinh hạnh đáng ca ngợi Chúa hay không?
5. *Cho được thỏa nguyện.* Nguyên văn là: “Cho miệng được ăn ngon” Miếng ăn là miếng tâm thương, nhưng hưởng được của ngon vật lạ và thỏa lòng cũng là ân huệ Chúa ban. Đáng dâng lời cảm tạ Chúa.
6. *Khang Kiện.* Chính vì đã được tha tội, chữa lành bệnh, giải cứu cho khỏi chết và hưởng nhân từ thương xót với mọi lạc thú trong đời mà người tin Chúa trẻ mãi. Sứ đồ Phao-lô dạy rằng: *Dù người bề ngoài tàn tạ già nua, nhưng người bên trong vẫn trẻ trung mãi mãi.* Thi Thiên 103 lấy hình ảnh chim phụng hoàng làm biểu tượng cho sức mạnh của người tin Chúa và

sống trong quyền năng của Ngài.

Sáu điều vừa kể có phải là những lý do mà mỗi chúng ta trong ngày đầu năm cũng dâng lời cảm tạ Chúa không? Đây là những điều quý giá hơn tiền của danh vọng hay địa vị trong đời. Vì không có những điều này đời người thật mất hẳn giá trị.

Sau khi nhìn vào những sự việc trong đời mình để cảm tạ Chúa, Tác giả nói đến những gì cộng đoàn dân Chúa, và chính tác giả được hưởng do từ đức nhân từ thương xót của Chúa. Trước tiên là:

*Chúa Hằng Hữu đem chính trực và công lý đến cho kẻ bị áp bức.
Cho Môi-se biết các lệ luật,
Và dân Chúa biết kỳ công của Ngài.*

Nói khác đi Chúa đã ra tay giải thoát những kẻ bị người đời áp bức bách hại và làm cho khốn khổ. Chính dân Chúa là bằng chứng. Lịch sử dân tộc này bắt đầu với linh tụ Môi-se, người nhận lệ luật từ nơi Chúa và lãnh đạo dân Chúa ra khỏi Ai-cập, vào đất hứa. Cuộc ra đi khỏi Ai-cập là một hành trình đầy phép lạ Chúa đã thực hiện để bảo vệ, giáo dục, rèn luyện dân Chúa trước khi vào đất hứa.

Nhưng dân Chúa không phải là một dân tộc thánh thiện, mà là những kẻ chuyên phản loạn. Nếu không nhân từ thương xót, Chúa đã tiêu diệt họ. Chúa là Đấng như thế nào? Tác giả bảo:

*Chúa Hằng Hữu thương xót, nhân ái,
Chậm giận và đầy tình thương.
Chúa không cáo tội luôn luôn,
Cũng chẳng căm giận đời đời.*

Không có thần linh nào do loài người tạo ra để tôn thờ mang những đức tính này. Sứ đồ Giăng sau này nói rằng Thượng Đế là tình thương quả không quá đáng. Tác giả dựa vào lịch

sử dân Chúa và kinh nghiệm bản thân bảo rằng:

*Chúa không phạt chúng ta theo tội ác,
Cũng chẳng gia hình tương xứng với vi phạm.
Vì nhân từ Chúa rộng lớn đối với kẻ kính thờ Chúa
Khác nào trời với đất.
Vi phạm chúng ta Chúa quăng xa
Như đồng với tây.*

Không có gì so sánh được với đức nhân từ thương xót của Chúa, chính vì thế mà chúng ta mới tồn tại cho đến bây giờ.

Hình ảnh người cha thương con được nêu lên để nói về sự thân gần và thương yêu cha con giữa ta và Chúa. Đây cũng là một đặc điểm mà không vị thần linh nào có được, vì họ chỉ là những điều do mê tín của loài người và ma quỷ xui khiến ra chứ không cụ thể như Chúa.

So với Chúa, con người chúng ta thật nhỏ bé không đáng kể gì, tác giả bảo:

*Ngài vốn biết bản chất của chúng ta,
Ngài nhớ rõ chúng ta chỉ là cát bụi.*

*Đời người như cỏ dại,
Phát triển như hoa đồng nội.
Nhưng chỉ một cơn gió
Chỗ nó mọc cũng không nhận ra nó nữa.*

*Thế mà Chúa Hằng hữu vẫn nhân từ thương xót mãi mãi,
Cho những ai thờ kính Ngài
Công chính Ngài vẫn thực hiện cho con cháu họ.
Là những ai giữ vững lời cam kết với Chúa,
Và tuân hành lời dạy của Ngài.*

Dù là cát bụi, sống ngắn ngủi như hoa cỏ, nhưng Chúa vẫn quan tâm và thương xót những ai thờ kính Ngài. Nhất là lời hứa của Chúa vẫn ứng nghiệm cho những ai giữ vững nguyện ước với Chúa và áp dụng lời Chúa trong cuộc đời.

Phần cuối của Thi Thiên 103 là phần nhắc lại tính cách vĩ đại của Chúa Hoàn Vũ và tất cả muôn loài vạn vật đều phải tuân phục: trong đó có muôn vật, thiên sứ, thiên binh và tất cả những ai phục dịch Chúa.

Chúa Hằng Hữu thiết lập ngôi Ngài trên trời,

Vương quốc Ngài toả khắp muôn vật.

*Thiên sứ hãy ca tụng Chúa,
Những đấng sĩ thi hành mạng lệnh Ngài,*

Hãy vâng theo tiếng Ngài.

Hỡi cả thiên binh và những ai phục dịch Chúa,

hãy chúc tụng Ngài.

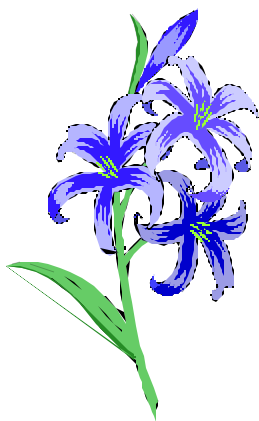
Hỡi các công trình trong vương quốc Chúa hãy chúc tụng Ngài.

Thường khi ta hay đến với Chúa để cầu xin điều này điều nọ, nhưng khi ra mắt Chúa ta cần phải nhớ và nhắc đến tính chất vĩ đại oai nghi của Chúa. Khi nhắc như vậy và ca ngợi Chúa, ta sẽ thấy cảm kích nhiều hơn và lời cầu xin trở thành hữu hiệu.

Vì tất cả hoàn vũ thuộc về Chúa nên những gì trong đó đáng ca ngợi tôn vinh Ngài.

Cuối cùng tác giả Thi Thiên 103 lại tự nhủ:

Linh hồn ta, hãy ca tụng Chúa.

Câu Chuyện Khoa Học

Xe Chạy Bằng Ánh Sáng

Những chiếc xe này thoát trông người ta tưởng đâu xe từ bên ngoài vũ trụ gửi đến, vì những chiếc xe này

đóng toàn bằng những tấm kính dày còn chỗ ngồi của người lái trong như chiếc bong bóng ở chính giữa. Nhưng đó là những chiếc xe trong tương lai, xe chạy bằng năng lượng mặt trời. Những chiếc xe này biến đổi năng lượng mặt trời thành ra sức đẩy. Úc là nước thường tổ chức các cuộc thi loại xe dùng năng lượng mặt trời này.

Cuộc đua mang tên là Thi Đua Năng Lượng Mặt Trời Thế Giới, được tổ chức tại một nơi nóng nhất và hoang vu nhất. Bốn mươi chiếc xe tham gia chạy từ bờ phía bắc của nước Úc đến tận bờ phía nam, tất cả là ba nghìn cây số. Loại xe này chỉ chạy được khi trời còn sáng. Những tấm kính chung quanh ghế người lái đều thu nhận tia sáng mặt trời. Hai nước dẫn đầu trong cuộc đua là Úc và Hà-lan nhưng cuối cùng chiếc Nuna của Hà-lan thắng. Chiếc Nuna của Hà-lan đã dùng các cơ phận từng được đem lên vũ trụ thí nghiệm. Nó được trang bị nhiều tế bào mặt trời đang sử dụng trên viễn vọng kính không gian Hubble. Các tế bào này được đặt trên mũi xe thu nhận nhiều năng lượng mặt trời. Xe tồn trữ năng lượng mặt trời để khi xe chạy vào bóng mát vẫn còn năng lượng. Chiếc Nuna chạy với vận tốc trung bình là 91 km giờ.

Việt nam cũng có hai sinh viên tham dự cuộc đua xe sử dụng năng lượng mặt trời. Đó là Bùi Thanh Nam và Lê Đăng Khôi đã mang sang Úc chiếc xe *Giấc Mơ* và đoạt được giải tám trong cuộc thi xe năng lượng mặt trời của sinh viên diễn ra tại Đại Học Monash trong tháng 11 năm 2001.

Bùi Thanh Nam là sinh viên Đại Học Dân Lập kỹ thuật công nghệ và Lê Đăng Khôi là cựu học sinh trường Phổ Thông Trung Học Nguyễn Thượng Hiền ở Thành Phố Hồ Chí Minh.

Cuộc đua xe chạy bằng năng lượng mặt trời bắt đầu được tổ chức vào giữa thập niên 1980. Các toán khoa học và kỹ thuật gia trên khắp thế giới coi cuộc thi đua này là dịp cho họ ra khỏi phòng thí nghiệm để thử các lý thuyết

của họ. Họ là những người cùng một suy nghĩ gặp nhau để trao đổi kiểu mẫu và ý niệm. Họ cũng thích thách thức nhau trong cuộc đua về đích. Qua cuộc tranh tài nhộn nhịp, một điều họ đạt được, đó là xem thử năng lượng mặt trời khả dĩ có dùng cho những chiếc xe trong tương lai hay không. Người ta đã tiến bộ rất nhiều trong việc cải tiến loại xe này. Cuộc đua đầu tiên tổ chức vào năm 1987, và chiếc xe thắng cuộc đạt tốc độ 67km/giờ. Năm nay là 91 km/giờ, nghĩa là tăng tốc độ lên 25%

Năng lượng mặt trời hứa hẹn một loại xe mới trên hoàn vũ. Thay vì làm hỏng môi trường bằng cách xả khói ô nhiễm ra, người ta đã dùng ngay môi trường làm nguồn nhiên liệu. Ánh sáng mặt trời rất là mạnh. Nó chuyển tải khoảng 1000 joules năng lượng mặt trời vào một bề mặt của một chiếc bàn nhỏ.

Mãi đến thập niên 1950 các khoa học gia người Mỹ mới nhận ra tiềm năng của năng lượng mặt trời. Họ đã dùng để cung cấp năng lượng cho các vệ tinh không gian. Sau đó người ta cũng dùng năng lượng mặt trời để biến ra điện năng dùng trong nhà.

Tại miền Đông Nam của Úc, người ta đã dùng năng lượng mặt trời rất là hiệu dụng. Tại nơi gọi là trại năng lượng mặt trời trông như một cánh đồng toàn là những tấm kính trải rộng trên một khoảng đất rộng bằng năm chiếc sân bóng đá. Trại này sản xuất 400 kw điện, đủ trang bị cho sáu nghìn ngôi nhà.

Năng lượng mặt trời thường được sử dụng tại những nơi xa xôi, mà điện không đưa đến được. Như các vùng quê hẻo lánh tại Nam Phi. Những vùng nhỏ thuộc Tỉnh Miền Đông hiện đang được hưởng loại điện do năng lượng mặt trời cung ứng. Những người dân trong vùng nhận được loại điện này nhờ thiết lập một đơn vị năng lượng mặt trời nhỏ ngay trong nhà. Đơn vị này có thể cung ứng điện để thắp đèn, chạy TV và đài phát. Giá thành cũng vào khoảng như mua các loại đèn sập và pin mà thôi. Hằng

ngành gia đình trong vùng Tỉnh Miền Đông đã sấm hệ thống năng lượng mới này. Hai công ty cung cấp là Shell và Eskom.

Một số trường học trong vùng KwaZulu Natal còn dùng năng lượng mặt trời để chạy máy điện toán và nối mạng với internet nữa.

Shell và Eskom hiện đang đặt kế hoạch cung cấp thêm nhiều đơn vị thu nhận năng lượng mặt trời cho những vùng sâu và xa tại Nam Phi.

&&&

Câu chuyện xe chạy bằng ánh nắng không còn xa lạ đối với chúng ta trong thế kỷ 21. Con người đã biết sử dụng ánh nắng từ khi có mặt trên đất này và hiểu rằng nguồn năng lượng ấy không bao giờ hết. Ngày xưa có khi người ta còn tôn mặt trời làm thần, vì thấy mặt trời quá là nhiều quyền năng. Dĩ nhiên là không ai trên đời còn mê dại như thế nữa. Người ta thường nói dưới ánh mặt trời, coi mặt trời thật cao cả và che phủ khắp mặt đất. Mặt trời xét cho cùng cũng chỉ là một khối cầu khổng lồ trong một vùng trời mà ta gọi là thái dương hệ, trong hệ này có cả trái đất của chúng ta. Trong vũ trụ có nhiều thái dương hệ khác mà loài người chưa biết hết được. Nhưng có bao nhiêu người đã đặt câu hỏi, mặt trời từ đâu mà ra hay không?

Một câu trả lời xác đáng nhất là: *Thượng Đế đã tạo ra vũ trụ vạn vật, các thái dương hệ, mặt trời, trái đất và chính bản thân ta.*

Mặt trời đã là kỳ quan trong vũ trụ, nhưng con người được sinh ra dưới ánh mặt trời còn huyền nhiệm hơn nhiều, vì trong con người ấy, Thượng Đế đã cấy đặt một thứ khôn ngoan để có thể chế ngự vũ trụ vạn vật, ngay cả đến mặt trời. Nhưng phải chăng Thượng Đế là do con người không hiểu vũ trụ vạn vật, không đạt đến tri thức khoa học nên đã tưởng tượng ra, cũng như biết bao nhiêu thần linh khác? Không phải như thế. Thượng Đế thật sự đã gặp gỡ con người qua những phương

cách mạc khải. Ngài đã từng hiện ra với nhiều người trong giấc ngủ cũng như trong hình hài thiên sứ để truyền bảo loài người phải tôn thờ và tuân theo luật lệ của Ngài. Lĩnh tụ Môi-se của dân tộc Do-thái ngày xưa đã nhận được luật lệ của Chúa và truyền lại cho đến bây giờ. Thượng Đế còn mạc khải Ngài qua các sứ giả và sau cùng, chính Chúa Giê-xu là ngôi hai của Thượng Đế đã vào đời làm người để mạc khải Thượng Đế tỏ tường cho nhân loại.

Nhưng mạc khải mới chỉ là một phần tiếp xúc của Thượng Đế với con người.

Thượng Đế có mục đích giải cứu con người ra khỏi tội lỗi để cho có thể tiếp xúc với Ngài như những ngày loài người mới tạo dựng. Lý do là với ý chí tự do, con người đã chọn lựa điều sai trái và mắc tội bội phản Thượng Đế.

Chính Thượng Đế đã đưa ra biện pháp giải cứu con người khỏi tội và cuộc trừng phạt tội. Biện pháp ấy là Chúa Giê-xu vào đời hi sinh làm giá chuộc tội cho loài người.

Ngày nay, để giao ngộ với Thượng Đế toàn thánh toàn thiện, con người chỉ cần tin nhận Chúa Giê-xu, được tha tội và tái tạo.

Bạn có thể làm việc ấy ngay trong giây phút này, nếu bạn muốn.

Ban Đầu

Mở đầu cuốn sách được phiên dịch ra nhiều thứ tiếng nhất, in nhiều nhất trong suốt mấy trăm năm qua là câu: *Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất.* Câu này trong tiếng Trung Hoa là: Khởi sơ Thần sáng tạo thiên địa. Cuốn sách đó là Kinh Thánh.

Một nhà khoa học vật lý nguyên tử lần đầu tiên cầm cuốn Kinh Thánh, mở ra đọc câu đầu tiên kể trên rồi ngừng lại suy nghĩ. Nhà khoa học này thấy có mấy điểm khó hiểu.

Thứ nhất là *Ban Đầu*. Theo những gì nhà khoa học này được đào tạo thì không làm gì có cái gọi là ban đầu hay khởi sơ cả, vì lý thuyết khoa học tiến

hóa cho rằng tất cả đều tự nhiên mà có và không bao giờ có một khởi đầu nào cả. Nhưng điểm khó nghĩ là như thế con người căn cứ vào đâu mà tính ngày tháng năm? Thời gian bắt đầu từ bao giờ?

Điểm thắc mắc thứ hai là *Đức Chúa Trời hay là Thần*, là điều mà khoa học vô thần chủ trương rằng chỉ có kẻ mê tín mới chấp nhận như thế mà thôi, hoặc họ cho rằng những giai cấp quý tộc thời xưa bày đặt ra để bắt nô-lệ phải tuân hành phục dịch suốt đời. Nhưng nếu như vậy có thể nói tổ tiên loài người cũng không do ai sinh ra cả được chẳng?

Điểm thứ ba là *dựng nên hay tạo nên*. Theo khoa học vô thần, không ai là tạo hóa và cũng không có gì được tạo nên cả.

Nhà khoa học dừng lại suy nghĩ về ba điểm này. Ông ta phải lý giải cho ra các điểm này trước khi quyết định có tiếp tục đọc những trang sau đó hay là không bao giờ đọc nữa.

Đêm hôm ấy nhà khoa học trần trọc không ngủ được về “Ban đầu Đức Chúa Trời tạo nên trời đất.” Nhưng về gần sáng, ông đã quỳ gối thưa với Đấng Tạo Hóa là mình có tội và xin tha thứ, cũng xin tiếp tục đọc Kinh Thánh để tìm hiểu về Ngài. Nhà khoa học ấy hơn mười năm qua đã tin nhận Chúa và đang giới thiệu Chúa cho nhiều người. Lý do mà ông ta phải tin Chúa là không thể nào giải thích nổi làm sao trời đất, vũ trụ vạn vật và chính ông ta có thể tự nhiên mà có được. Bạn thì sao?

Chân Trời Mới **Phát Hành Hằng Tháng**

Chủ Nhiệm & Chủ Bút
Nguyễn Sinh
Giám Đốc Điều Hành
Hồ Xuân Phú

P.O. Box 4568
Anaheim, CA 92803-9920